

З Новим роком та Різдвом Христовим!

Христос Рождається!

Рождество Твоє Христе
Боже наш возсія світові
Світлом розуміння.

Тропар Різдва

І на правду, Різдво Господа нашого Ісуса Христа – це момент, який назавжди змінив історію людської цивілізації. Його народження і спасительна історія життя та месіанська проповідь стали початком нової ери. У ній Христос зліквідував рабовласництво, підніс гідність жінки та закликає людство до сповнення Заповідей Господніх через любов. Наука, мистецтво, архітектура, музика, культура, право, милосердя до потребуєчих, повага до прав інших людей є великими плодами християнства, якими ми сьогодні користуємось.

Отець Володимир Кепич,
настоятель храму Воздвиження
Чесного Хреста Господнього

Слава Вишніх Богу
І на землі мир.

Ангельська пісня

Із Різдвяними співами ангелів попросимо миру для нашої Вітчизни. Нехай Всемилолюбивий Господь чимскоріш загоїть рани нашого народу, щоб кожна мама діждалась свого сина на Святий Вечір, нехай кожній дитині Святий Миколай разом із подарунком поверне додому і батька зі Сходу.

Тутки лемки співають,
Подoliaки іграють,
Волиняк щось міркує,
Бойко легко танцює,

Полтавець плясє,
Гуцул трембітає.

Із цією старою українською колядою в особі ректора ЛьвДУВС п. Романа Благути хочу привітати весь колектив університету та побажати всім веселих свят, і в Новому році – миру, любові та достатку.

Славимо Його!

Передчуття Різдва

У світлі дня, в безсонні ночі,
У щасті, прикроцах, біді
Вдивляюся у вічні очі,
Що бережуть мій грішний дім.

Чому мені ця тиха ласка:
Пізнати путь, де віри твердь,
Що час – то роздум, а не казка
Про гріх, що біль на клоччя рве?

Але хіба він лиш у мене –
Ми всі на світі од гріха,
І то його денцє студене
Болить нам вік весь – не стиха.

Та ще покаяться не пізно,
Світ осяє зоря нова –
Велична, світла, вічна пісня –
Душа Христового Різдва.

Василь Покидько

БЕЗ Бога ні до порога. Як тривога, то до Бога, а по тривозі – і по Бозі. Воістину, народ скаже як зав'язе! Все це свідчить про вічний Божий маєстат, про нескінченну присутність Бога завжди та в усьому: в людському житті, діяннях і вчинках людини. Недаремно є молитва, в якій сконцентровано пояснення нашому мозкові, що в усіх непередбачених обставинах усе послане Богом, нашим Творцем і Опікуном. Проклинувшись, треба подякувати Богові за прожити ніч і попросити в Нього доброго дня, благати Його підтримки й опіки протягом цього дня. Зранку варто проказати такі слова: «Господь дав мені день, щоб я Його щиро славив і добре виконував Його волю»; «Ангеле Божий! Хоронителю мій і служителю мого Бога! Навчи мене дізнатися його волю і допоможі її добре виконувати». А ввечора, перед сном, доручити Богові свою душу і своє немічне тіло.

Молитва лікує і зцілює

Епіктет, грецький філософ школи стоїків, сказав: «Тільки одна путь веде до щастя і внутрішнього спокою. Вона полягає в тому, щоби ніколи – ні зранку, ні вдень або коли сон стуляє повіки – не марнувати свої думки на маєтках та інших зовнішніх сторунах життя, а все це і своє життя довірити Богові»

Ніхто не може знати, що несе йому новий день. І ніхто не просить у Господа довідатися, що чекає протягом дня. Лише у молитві кожен попросить доброго та легкого дня без хвороби й нещастя як душевних, так і тілесних.

СВІТЛИНИ ВАСИЛЯ ПОКИДЬКА

Душі прекрасні поривання

«Ми – таланти України»

Підбито підсумки конкурсу художньої самодіяльності серед факультетів Львівського державного університету внутрішніх справ «Ми – таланти України», який традиційно відбувається у виші з нагоди Міжнародного дня студентів

Церемонію оголошення результатів конкурсу відкрила провідний фахівець відділення соціально-гуманітарної роботи відділу кадрового забезпечення Юлія Качанівська. Вона запросила до вітального слова і відзначення кращих аматорів вишу нагородами ректора ЛьвДУВС полковника поліції, кандидата юридичних наук, доцента Романа Благути.

– Перемагає один, але у процесі творчої боротьби дуже багато наших здобувачів вищої освіти продемонстрували свої таланти і вміння, власне – різнобічність у своєму розвитку і становленні особистості, – зазначив очільник вишу.

Побажавши вихованцям університету творчих успіхів і в майбутньому, Роман Ігорович вручив кращим із кращих учасників художньої самодіяльності найрізноманітніші нагороди (на фото вгорі).

ОТЖЕ, ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ КОНКУРСУ ПЕРЕМОГЛИ:

1 місце – аматори факультету № 2 (на фото внизу),

2 місце – творчий колектив факультету № 1,

3 місце – учасники художньої самодіяльності факультету № 7.

ДИПЛОМИ ЛАУРЕАТИВ ЗДОБУЛИ:

курсант IV курсу факультету № 2 рядовий поліції Ігор Са-

вула (номінація «Золотий чоловічий голос»),

курсант III курсу факультету № 1 рядова поліції Вікторія Вольська («Золотий жіночий голос»),

курсант II курсу факультету № 2 рядова поліції Діана Шп'єх («Срібний жіночий голос»),

студент IV курсу факультету № 6 Роман Кінах («Срібний чоловічий голос»),

студент III курсу факультету № 6 Юрій Осадчий («Кращий чоловічий естрадний вокал»),

студентка I курсу факультету № 6 Аліна Кравчук («Кращий жіночий естрадний вокал»),

курсанти факультету № 2 рядові поліції Ігор Савула та Діана Шп'єх («Кращий дуєт»),

творчий колектив факультету № 7 («Краща хореографічна композиція – танго»),

курсанти III курсу факультету № 1 рядові поліції Тарас Латчук та Ірина Олійник («Артистизм»),

творчий колектив факультету № 8 («Професійне виконання композиції – «Калинонька»),

курсант II курсу факультету № 2 рядова поліції Олена Душак («Оригінальність композиції»),

курсант III курсу факультету № 1 рядова поліції Вікторія Мамульчик («Краще виконання художнього слова»),

«Ми – таланти України»

команда КВН творчого колективу факультету № 2 («Краций комедійний жанр»),

творчий колектив факультету № 7 («Оригінальність сценарної постановки»), творчий колектив факультету № 1 («Краще художньо-дизайнерське оформлення програмки»),

учениця I класу загальноосвітньої середньої школи № 32 м. Львова (творчий колектив факультету № 1) Вікторія Звізло («Зірка поліції»),

курсант II курсу факультету № 2 рядова поліції Сніжана Білан («Краща режисерська постановка»),

творчий колектив факультету № 8 («Краще тріо (Little mix)'),

магістр факультету № 7 Ростислав Жовнір («Краще виконання репу»),

слухач магістратури факультету № 1 лейтенант поліції Віктор Левчик («Краций ви-

конавець інструментального жанру»), курсанти III курсу факультету № 1 рядові поліції Дарія Заїка та Ірина Кузьмич («Краща емблема»),

творчий колектив факультету № 2 («Яскравий сценарний хід»), творчий колектив факультету № 3 («Краций виступ дитячого колективу»),

курсант III курсу факультету № 1 рядова поліції Ілона Дахович («Краще виконання пластичного етюду»),

дитячий колектив студії «Lafesta step by step» творчого колективу факультету № 2 («Краций виступ гостя»),

магістр факультету № 7 Вікторія Талама («Майстерне виконання танцю»),

студентка II курсу Дрогобицького музичного коледжу ім. Василя Барвінського (творчий колектив факультету № 1) Ольга Тимішин (номінація «Вірність національним традиціям»).

Василь Покидько

СВІТЛИНИ АУРИКИ РУСУ

ВОЛОДАР II МІСЦЯ – ТВОРЧИЙ КОЛЕКТИВ ФАКУЛЬТЕТУ № 1

III МІСЦЕ ЗДОБУЛИ АМАТОРИ ФАКУЛЬТЕТУ № 7

СВІТЛИНИ АУРИКИ РУСУ

Правовій освіті – вищий рівень

З цією метою ЛьвДУВС, Головне управління Національної поліції у Львівській області та Управління освіти Департаменту гуманітарної політики Львівської міської ради підписали Меморандум про співпрацю. Тож уже з 9 листопада 2017 року учні львівських шкіл систематично відвідують вищий правоохоронний навчальний заклад і за участі науково-педагогічних працівників знайомляться зі структурою вишу, освітнім процесом, організацією дозвілля і т. ін.

Скажімо, вихованці ЗОШ №№ 41, 68 та 97, завітавши до ЛьвДУВС, подивилися презентаційний фільм про університет, а ще прослухали розповіді провідних фахівців відділу профорієнтаційної роботи Ігоря Єсипа та Романа Яновича про переваги навчання саме у правоохоронному виші. Доцент кафедри криміналістичної, судової медицини та психіатрії, кандидат юридичних наук Олександра Захарова (на фото вгорі) прочитала лекцію «Профілактика наркоманії серед неповнолітніх», а фахівець факультету № 3 старший лейтенант поліції, кандидат юридичних наук Роман Андрусишин розповів про діяльність юридичної клініки університету.

Але одна справа почути і зовсім інша – побачити, тому потенційні абітурієнти ЛьвДУВС оглянули і матеріально-технічну

Керівництво факультету № 3 Львівського державного університету внутрішніх справ виступило з ініціативою підвищення рівня правової освіти школярів міста Львова

базу університету, зокрема побували у криміналістичному полігоні, спортивному та лекційному залах, тиру, навчальному корпусі та оглянули експозицію Народного музею.

Як і попередніми місяцями, профорієнтаційна робота ЛьвДУВС у грудні 2017 року була доволі інтенсивною та багатоплановою, зокрема День відкритих

дверей відбувся на факультеті № 8. Окрім того, працівники вишу зустрілися з учнівською молоддю Борислава, Дрогобиччини та Львівської лінгвістичної гімназії.

Василь Покидько

МОЛИТВА – це слово Боже. І слово-прохання до Господа. Якщо людина може звичайним словом навіювати на себе позитив в усіх площинах і відношеннях, то якою ж оздоровчою та цілющою силою наділене слово Божої молитви!

Ми пізнаємо нині важкий тягар недуг, болю й страждань. Зараз хворіємо своєю душею і тілом. Тому людина в хворобі взиває у своїх молитвах до Божого милосердя з надією, що Господь почує благання стражденого й вибавить від хвороби. Наука нині доводить, що нитки ДНК людини – це своєрідні антени, якими ми зв'язуємось із Всевишнім.

Безперечно, людина надіється, що Господь допоможе їй не впасти у зневіру, дасть сили не піддатися депресії. Людина завше надіється на те, що вона обов'язково перемініться Богом через молитву. Молитва – це, без сумніву, з погляду психології й психолінгвістики, надзвичайно потужна й енергетична афірмація. Самі слова в ній являють собою концентрацію, квінтесенцію фразово-коротких, але глибоких думок і переконань, що містично реалізуються в нашому житті.

Завжди Пресвята наша Матір небесна, а особливо тепер і Богородиця з Фатіми, Лурду, Богородиця з Меджугор'є продовжує вказувати на необхід-

Молитва лікує і зцілює

ність щоденної нашої постійної молитви. Молитви як способу перебування у сопричасті з Богом. Хочеться наголосити, щоби наші молитви народжувались у серці, усередині людського ества, а не були простим читанням механічно озвучених фраз. Правда, і в цьому разі діє як-не-як молитовний своєрідний код, компактний і вибуховий заряд обов'язково через інформативний космічний шлейф знаходить свого конкретного адресата – Творця нашого, нашого триєдиного Бога.

Молитва, що виходить із серця, йде набагато далі, бо вона надихається Святим Духом. Маємо на увазі насамперед молитви прославлення, поклоніння, заступництва, покаєння, оздоровлення й зцілення. Найголовніше в наших молитвах мусить бути прохання до Господа навчитися каятися, молитися, прощати, терпіти, дякувати, надіятися, вірити та любити. Молитва, принесена з довірою, зворушує Боже серце, розв'язує силу Всемогутнього, робить життя того, хто молиться, чи того, за кого заступаються, дієвим, вона змінює спосіб мислення і поведінки, підкоряючи їх Божому зразку, приносить духовну реальність у матеріальний

світ та здобуває спасіння, зцілення і звільнення, яких ми просимо у Бога. Ми відчуваємо під час молитви, що в наших серцях зростає віра, надія, любов. Святий Дух захоплює наш дух, заливаючи світлом, миром і любов'ю: Бог – Дух. Ті, що Йому поклоняються, повинні у душі й правді поклонятися (Ів. 4:24); Хто ж пристав до Господа, є одним духом (I Кор. 6:17).

Думаю, не одна людина пофілологічному замислювалась над чіткістю, компактністю та незбагненою глибиною і повнотою слова, фрази як Святої Євангелії, так і молитви «Символ віри», «Отче наш», «Богородице Діво», «Слава Отцю», «Ангел Господній», «Радуйся, Царице», «Хресте святого Ісуса Христа». Важливо є молитися: чи то спонтанно, чи то від щирого серця та з вірою і любов'ю, тому що наш Бог живий і гідний усякої хвали і поклоніння: «Коли ж ви в мені перебуватимете, і мої слова в вас перебуватимуть, – просіте тоді, чого лиш забажаєте, і воно здійсниться для вас» (Ів. 15:7); «Чого б ви тільки попросили в Отця, – він дасть вам у моє ім'я» (Ів. 16:23б); «Ісус же у відповідь сказав їм: «Майте віру в Бога. Істинно кажу вам, що скаже цій горі: Двигнись і кинь-

ся у море, та не сумніватиметься у своїм серці, лише віруватиме, що станеться те, що каже, – то буде йому так. Тому й кажу вам: «Усе, чого будете просити у молитві, віруйте, що одержите, – і буде вам так» (Мр. 11:22-24).

Здається, що після таких вибухових та істинних слів нашого Спасителя не треба більше й ніколи нікого переконувати в силі молитви та вірі у Бога завжди живого. У молитвах зцілення людини випрошує зцілення своєї душі, внутрішнє зцілення, внутрішнє зцілення іншого, фізичне зцілення, зцілення тіла, а також безліч благодатей і спасіння. Додамо, що Бог чує наші молитви про зцілення через посередництво святих. Помічними сьогодні є звернення до святих Церкви – отців Піо, Шарбеля, Миколая, Антонія, Пантелеймона, Юди Тадея, Миколая Чарнецького та безлічі інших Божих угодників. Тому нехай ніхто не втрачає надії, а щиро віддасться під опіку святих.

Вважаємо, що будь-яка молитва, без сумніву, походить від Святого Духа як особливий дар, який повинен бути використаний на користь Божого люду.

Думається, що молитва святого Франциска узагальнює весь

світ людського буття, розставляє крапки на кожній життєвській перипетії чи проблемі, одно слово – вчить нас бути в Бозі і з Богом:

О Боже, вчини мене зряддям Твого миру, Щоб я сів любов там, Де панує ненависть, Прощення там,

де панує кривда, Мир там, де панує незгода, Надію там, де панує розпач, Світло там, де панує

темрява, Радість там, де панує

смуток. Вчини так, щоб я міг Не стільки шукати відради, Скільки її давати, Не стільки шукати

розуміння, Скільки розуміти, Не стільки шукати любові, Скільки любити.

Бо даючи – одержуємо, Прощаючи – отримуємо

прощення, А помираючи – народжуємося до життя вічного.

Через Ісуса Христа, Господа нашого.

Амінь. Тарас Грабовецький, член Національної спілки журналістів України

Оголошення

Львівський державний університет
внутрішніх справ оголошує конкурс
на заміщення вакантних посад
науково-педагогічних працівників

Загальноуніверситетські кафедри

Кафедра філософії та політології:
доцент – 1.

Кафедра теорії та історії держави і права, конституційного та міжнародного права:
доцент – 1.

Кафедра іноземних мов та культури фахового мовлення:
доцент – 1,
викладач – 1.

Інститут з підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції

Факультет № 1:
заступник декана факультету – 1.

Кафедра кримінального права і кримінології:
доцент – 0,5 ставки.

Кафедра криміналістики, судової медицини та психіатрії:
доцент – 1.

Факультет № 2:

Кафедра оперативно-розшукової діяльності:
професор – 1.

Факультет № 3:

Кафедра адміністративного права та адміністративного процесу:
професор – 1,
викладач – 0,5 ставки.

Кафедра тактико-спеціальної підготовки:
старший викладач – 1.

Кафедра соціальних дисциплін:
завідувач кафедри – 1,
викладач – 1.

Факультет № 5:
заступник декана факультету – 1.

Факультет № 6:
заступник декана факультету з навчально-методичної роботи – 1.

Кафедра господарсько-правових дисциплін:
доцент – 1.

Кафедра цивільно-правових дисциплін:
доцент – 1.

Кафедра кримінально-правових дисциплін:
завідувач кафедри – 1,
викладач – 1.

Факультет № 7:

Кафедра психології управління:
викладач – 0,75 ставки,
викладач – 0,75 ставки.

Кафедра психології діяльності в особливих умовах:
доцент – 2.

Факультет № 8:

декан факультету – 1.

Кафедра фінансів та обліку:
завідувач кафедри – 1,
старший викладач – 1.

Кафедра менеджменту:
викладач – 1.

Основні кваліфікаційні вимоги до претендентів

1) на посаду директора (заступника директора інституту), декана (заступника декана) факультету:

- науково-педагогічні працівники, які мають науковий ступінь та/або вчене звання, відповідно до профілю інституту (факультету), стаж науково-педагогічної діяльності не менше десяти років;

2) на посаду професора:

- особи, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук у відповідній галузі знань;
- особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук у відповідній галузі знань зі стажем науково-педагогічної роботи за профілем кафедри не менше п'яти років;

3) на посаду доцента:

- особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь у відповідній галузі знань, досвід науково-педагогічної роботи за профілем кафедри;
- науково-педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні і мають опубліковані навчально-методичні посібники та наукові праці;

4) на посаду старшого викладача:

- особи, які мають науковий ступінь кандидата наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше як два роки у вищих навчальних закладах III–IV рівнів акредитації або закладах післядипломної освіти III–IV рівнів акредитації на посаді викладача або інших посадах науково-педагогічних працівників, наукові праці, викладають навчальні дисципліни на належному науково-методичному рівні;

- особи, які мають освітній рівень магістра (спеціаліста) за профілем кафедри, наукові праці, стаж науково-педагогічної роботи не менше як три роки у вищих навчальних закладах III–IV рівнів акредитації або закладах післядипломної освіти III–IV рівнів акредитації на посаді викладача або інших посаді науково-педагогічного працівника, викладають навчальні дисципліни на належному науково-методичному рівні;

5) на посаду викладача:

- особи, які мають освітній рівень магістра (спеціаліста) за профілем кафедри, наукові праці, без вимог до стажу роботи.

Документи, які необхідно подати:

- заяву про участь у конкурсі (пишеться власноруч);
- заповнену анкету та автобіографію (зразки документів розміщені на сайті університету);
- дві фотокартки розміром 4×6 см;
- ксерокопії документів про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання;
- характеристику з останнього або дійсного місця роботи;
- список наукових праць;
- матеріали про підвищення кваліфікації або стажування протягом останніх 5-ти років або довідки про проходження стажування, завірені керівником кафедри.

Претендентом, за його бажанням, можуть бути надані й інші документи, що засвідчують його професійні якості.

Документи щодо участі у конкурсі подаються особисто претендентом або надсилаються поштою.

Термін подання заяв – 30 січня 2018 року.

Адреса та номер контактного телефону:
м. Львів, вул. Городецька, 26,
тел. 255-35-35.

Дві колонки з продовженням

Роман Тринько,
професор ЛьвДУВС,
доктор економічних наук

Куди йдемо, або Міграційна компонента демографічної кризи

Науковець О. Позняк пропонує у системі державного управління міграційними процесами акцентувати увагу на таких моментах:

- попереджувати постійну еміграцію висококваліфікованих спеціалістів;
- підвищити рівень соціальної захищеності українських працівників за кордоном;
- здійснювати ефективну протидію торгівлі людьми;
- забезпечити інтеграцію довгострокових трудових мігрантів у суспільство, яке змінилося за період їхньої відсутності;
- стимулювати інвестування зароблених мігрантами коштів в економіку України;
- здійснювати подолання територіального розриву між місцем сплати податків та місцем користування соціальними послугами особами, задіяними у внутрішній міграції;
- забезпечити інтеграцію іммігрантів;
- підвищити рівень толерантності у суспільстві;
- ефективно протидіяти нелегальній міграції.

І. Лапшина наголошує на тому, що «важливим видається мінімізація негативних і посилення позитивних ефектів міжнародної міграції, проведення виваженої демографічної політики, забезпечення розвитку соціальних інститутів та відповідного зростання соціальних інвестицій, спрямованих на розвиток людини та суспільства, підвищення добробуту суспільства, побудови партнерських відносин у бізнесі, впровадження корпоративної етики».

Міграційні настрої мають негативний вплив на демографічні процеси як в країні вибуття, так і в країні прибуття.

Про те, що міграційні процеси, зумовлені глобалізацією, знижують якість трудового капіталу, твердить Т. Ромащенко. Він пише, що значна частина іммігрантів з України – це висококваліфіковані спеціалісти різних галузей. Науковець підкреслює ще дві позитивні риси наших емігрантів: по-перше, вони працюють по 12 годин на добу і не скаржаться на умови праці та не створюють ніяких проблем для роботодавців; по-друге, наші співвітчизники дуже швидкими темпами освоюють мову країни перебування, що позитивно позначається на якісних показниках їхньої праці.

Слід відмітити певні перекося в можливостях працевлаштування емігрантів різної статті. Якщо чоловіки влаштовуються на малопrestiжні робочі місця в будівництві та сільському господарстві, то спектр можливих ва-

кансій для жінок дещо ширший. Жінки, зазвичай, влаштовуються на роботу по догляду за дітьми та літніми людьми, працюють хатніми робітницями, офісними прибиральницями, танцівницями у ресторанах, кафе і в сексіндустрії.

Щодо участі наших співвітчизниць у сексіндустрії не може бути однозначної оцінки. По-перше, це створює негативний імідж нації; по-друге, є прикладом нехтування етнічних споконвічних традицій моральності та духовності; по-третє, підриває та розщеплює генфонд нації; по-четверте, участь найбільш вродливої частини жінок в сексіндустрії часто не є сві-

Думки ВГОЛОС

домою реалізацією їх волі, а має кримінальне походження.

Ринкова трансформація економіки спричинила небувалий сплеск міграційних процесів. Вважаємо: в основі міграційних процесів лежить нерівномірний розподіл природних ресурсів у світовому масштабі, а відтак нерівномірний економічний розвиток цивілізаційних систем, що знайшло відображення в законі нерівномірного економічного розвитку. Нерівномірний розподіл локальних благ – це каталізатор відповідних переміщень в їх пошуках. Прототипом міграційних процесів можуть бути табунні переміщення первісних кочових племен у пошуках кращих пасовищ та водних джерел. Оскільки неможливо вирівняти територіальне розміщення природних благ і вирівняти людські потреби, завжди були, є та і будуть існувати реальні мотиви задоволення цих потреб шляхом переміщення людини до їх джерел. З розвитком продуктивних сил суспільства зросли та урізноманітнилися як самі потреби, так і шляхи їх задоволення, що значно розширило спектр міграційних потоків.

Сучасний стан напрямів та мотивацій міграційних потоків значною мірою визначаються глобалізаційним фактором. Глобалізація як явище має позитивні та негативні сторони. У першу чергу міграційні процеси, зумовлені глобалізаційним чинником, негативно позначаються на демографічній безпеці, оскільки емігрують, зазвичай, групи населення репродуктивного віку.

Структуризація міграційних потоків за основними мотиваційними ознаками може стати важливим інструментом розробки міграційної політики держави.

Для зниження інтенсивності зовнішньої трудової міграції та збереження людського потенціалу України треба проводити випереджаючу міграційну політику у тісному взаємозв'язку з подоланням чинників, які стають перешкодою на шляху відродження економіки, подолання безробіття та бідності.

Як еміграційна, так і імміграційна політика не повинна бути джерелом економічної небезпеки держави.

Закінчення.

Початок у числах 14–20.

Дві колонки з продовженням

Многая літа!

Колектив Львівського державного університету внутрішніх справ сердечно вітає із днем народження грудневих іменинників завідувача кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету № 6, кандидата юридичних наук, професора **Мирослава Володимировича Коваліва**, завідувача відділення методичного забезпечення навчального процесу навчально-методичного відділу **Мар'яну Богданівну Палій**,

завідувача навчально-методичного відділення факультету №6 **Ольгу Степанівну Потгаль**, завідувача відділення капітального будівництва відділу матеріального забезпечення **Миколу Івановича Ворожка**, завідувача кафедри криміналістики, судової медицини та психіатрії факультету №1 підполковника поліції **Сергія Івановича Марка**, завідувача кафедри кримінального процесу факультету № 1 підполковника поліції **Андрія Ярославовича Хитру**, редактора газети «Юрист» **Василя Івановича Покидька**.

ЗЕМЛЯКИ Блаженнішого Любомира Кардинала Гузара прихилилися до нього не лише тому, що він любив Львів, а й за правдиву святість. Йому вірили, як мало кому не тільки з українських можновладців – із церковних діячів також.

Але ж наскільки прикро від лукавства, котре сочиться з усіх щілин нашої недобудованої держави; соромно за нерозуміння фальші, завдяки якій до владних крісел сідають безчесні особи; боляче за нездатність на витравлення з українського ества совка, котрий не дає людям сформуванню у собі державницьке мислення.

Водночас саме на такому невітньому тлі українських реалій чіткіше та об'ємніше бачиться постать єпископа, який усе своє довге життя поклав на службу духовного відновлення українства. Блаженніший ніколи не стояв осторонь сучасних проблем його Батьківщини: був церковним предстоятелем і моральним авторитетом для багатьох-багатьох українців. Рушій світоглядних змін, він брав активну участь у роботі групи «1 грудня» – об'єднання із згуртування українського народу.

Йому боліла доля простого українця. Першим із представників церков благословив предтечу Революції Гідності – Євромайдан: «Влада як така нас водила за ніс. Народ це відчув, зрушився, і це дуже-дуже добре, бо люди пішли за свої корінні інтереси, за свободу... Не бійтеся. Творіть добро». Потреба творити добро була в природі жертвності Блаженнішого Любомира Кардинала Гузара, бо хіба він не міг виголошувати побажання з-за океану, де мав облаштоване життя поруч із родиною... Міг, але вчинив інакше: 1993 року назавше повернувся в Україну.

І попервах Любомир Гузар мешкав у селі Зимна Вода неподалік Львова, а у Львівській

Життя як воля Господня

Імена

духовній семінарії Святого Духа служив духівником. Із квітня 1996-го він уже екзарх Києво-Вишгородського екзархату з титулярним престолом Ніси Ликійської. Коли ж здоров'я Кардинала Любачівського погіршилося, Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви обрав Блаженнішого Любомира Єпископом Помічником Глави УГКЦ з делегованими правами. Зрештою, із січня 2001 року він Кардинал Католицької Церкви з титулом святої Софії на Віа Бочча.

Посада Глави УГКЦ знакова

воєнне лихоліття закинуло родину Гузарів до Австрії, підліток довідується адресу однієї з американських семінарій і пише туди листа. Невдовзі отримує відповідь від її настоятеля: мовляв, будеш в Америці, то зголосися. 1949-го зголосився й одразу ж вступив до навчального закладу.

Аби бути просто священиком, владика сумлінно здобував освіту: закінчив Католицький університет Америки, Велику Духовну

В нього була мудрість Євангелія, хліб Слова Божого, розламаний для звичайних людей, для страждаючих, для всіх тих, хто шукає гідності. Його напоумлення були делікатні, але також і дуже вимогливі до кожного. За всіх він постійно молився, відчувачи, що це його новий обов'язок. І численні люди відчували себе ним представленими, знаходили в нього пораду й утішення, віруючі й невіруючі, незважаючи на конфесійні відмінності. Всі відчували, що говорив християнин, українець, захоплений своєю ідентичністю, завжди сповнений надії, відкритий для майбутнього в Господі.

Папа Римський Франциск

як для Церкви, так і для владики, бо дала змогу суспільству глибоко пізнати його безмежне благородство. Для тисяч вірян він так і залишився близькою їм людиною, котра сприймала своє буття як волю Господню, а не як інструмент для повчань парафіян.

Син працівника Земельного банку Любомир Гузар ще із дитинства мріяв бути священиком... Просто священиком... Тож коли

семінарію святого Йосафата у Римі, Фордгамський університет. Став доктором богослов'я і тоді ж – 1972 року – прийняв чернецтво.

Ось як блаженніший пояснив цей свій крок: «Там (у Римі, – В. П.) мені дуже сподобався той монастир – і громада монаша, і все... Так я вступив до монастиря... Мені ніколи не здавалося, що я щось втрачаю. Я мав пе-

Він народився 1933 року у місті Львові. Відтак жив і працював за межами рідної землі. І тільки шість десятиліть по тому повернувся до Львова. А 25 січня 2001-го у Львові його було обрано Архієпископом Львівським і Главою Української Греко-Католицької Церкви

ред собою ідеал. І не мав ані жасю за чимось, ані відчуття, що я

бомир Гузар був присутній у житті українців. 10 із них очолював найстражденнішу Українську Греко-Католицьку Церкву. А шість останніх літ із власної волі перебував у відставці. Та вірні й оті шість років схиляли перед ним, довіряли йому, прислухалися до його настанов, поважали його міркування...

Утім, немає на цій грішній землі нічого вічного: той, хто колись народився – властиво, той, хто із плоті та крові, – колись мусить і померти. І 31 травня 2017 року Блаженніший Любомир Кардинал Гузар пішов зі світу. Відтоді сплило сім місяців, але печаль за ним не минає.

Водночас здається, що він ось зараз з'явиться або у храмі, або у громадському місці, із своєрідною лексикою та голосом спікуватиметься з громадою, про те, що її бентежить... Якщо ж є таке відчуття, то, вочевидь, його дух присутній поміж нас, бо владика, коли був із плоті й крові, любив нас. Любив, як батько любить усіх своїх дітей, навіть якщо їх не двоє-троє, а значно більше. Стільки, скільки здатних оцінити благородство Блаженнішого Любомира Кардинала Гузара.

Василь Покидько

Як протидіяти корупції

Наукове товариство

Чергове засідання наукового товариства студентів (курсантів, слухачів), аспірантів (ад'юнктів), докторантів та молодих учених Львівського державного університету внутрішніх справ було не менш цікавим аніж усі попередні

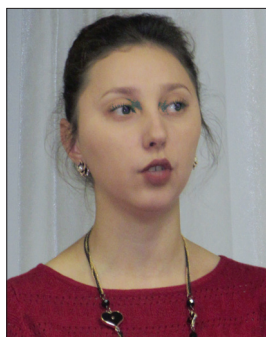
СВІТЛИНИ ВАСИЛЯ ПОКИДЬКА

Так, завідувач кафедри адміністративного права та адміністративного процесу факультету № 3 полковник поліції, кандидат юридичних наук, доцент Данило Йосифович (на фото праворуч) на високому фаховому рівні розкрив тему «Протидія ко-

рупції в Україні: проблеми захисту прав і свобод людини».

Окрім того, члени наукового товариства прослухали доповіді представників наукових гуртків кафедр

дентки IV курсу факультету № 6 Оксани Бурди (на фото ліворуч) («Окремі аспекти торгівлі людьми чи іншої незаконної угоди щодо лю-

(«Рівність перед законом і судом як засада кримінального провадження»), соціальних дисциплін – курсантки III курсу факультету № 1 Юлії Бобровської

(на фото) («Протидія злочину у сфері трудових відносин»).

Василь Покидько

